

РЕШЕНИЕ

№ 41814

гр. София, 14.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54 състав, в публично заседание на 17.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **10569** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 10а, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на Ф. Ш. Р. / S. R. P./, роден на 21 март 2000 г., гражданин на Република Н., номер на паспорт: 11495915, чрез адв. Р. В. Ш. - САК, адрес на кантората в [населено място], бул. А. С.“ № 125-2, ет. 2, срещу Отказ от 10.09.2025г. на Ц. Г. завеждащия Консулска служба към Посолството на Република България в И. - [населено място], за предоставяне на виза за краткосрочно пребиваване „С“ на Ф. Ш. Р., на основание чл. 10, ал. 1, т. 13 от ЗЧРБ, по Покана - декларация за частно посещение на чужденец в Република България с рег. № 538800 – 1316/ 19.05.2025 г. на Звено Миграция - ОДМВР Д..

С жалбата се иска съдът да отмени така посочения административен акт като неправилен и незаконосъобразен поради допуснато от административния орган в хода на административното производство съществено нарушение на административно производствените правила, противоречие с материалноправни разпоредби и несъответствие с целта на закона - отменителни основания по чл. 146, т. 3, т. 4 и т. 5 от АПК. Отделно се твърди, че актът по отказа също така е издаден в противоречие с основните принципи за истинност и служебно начало, прогласени с чл. 7 и чл. 9 и чл. 36 от АПК, вменяващи задължение на административния орган, преди издаването на административния акт, да събере всички необходими доказателства и прецени всички факти и доводи от значение за случая, което той не е сторил. Иска се и с отмяна на атакувания административен акт съдът да върне преписката на административния орган за произнасяне по заявлението на Ф. Ш. Р. с указания за издаване на исканата от него виза за краткосрочно пребиваване в Република България в рамките до 90 дни.

В съдебно заседание жалбоподателят Ф. Ш. Р., чрез адв. Р. В. Ш. - САК – редовно призован, не се явява и не се представлява.

В съдебното заседание се яви сътрудник от кантората Р. Ипократова, която уведоми съда, че по делото е представена молба от адв. Ш., с която уведомява съда, че е ангажиран по друго дело за същата дата и час пред СРС и иска делото да се отсрочи за по-късен час в същия ден.

СЪДЪТ не намери такава възможност за по-късен час, поради което счита, че жалбоподателят не се представлява в съдебното заседание, тъй като адвокат Ш. е имал възможност да преупълномощи друг колега за датата и часа на съдебното заседание, а отделно от това с цитираната молба е дал съгласие да се даде ход на делото в негово отсъствие.

Ответникът Ц. Г. завеждащия Консулска служба към Посолството на Република България в И. - [населено място], чрез И. А., гл. специалист в Дирекция „КО“ на МВнР – редовно призован, не се явява и не се представлява.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

По делото са приети доказателствата по административната преписка от ДАНС и Дирекция „Миграция“.

Административен съд София - град като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Видно от данните по делото, с покана декларация е рег. № 538800 - 1316 /19.05.2025г. на Звено Миграция - ОДМВР Д. и нотариална заверка на подписите с рег. № 1471 / 19.05.20205 г. на нотариус с рег. № 177 от Регистъра на нотариалната камара, БусароТайби /гражданин на Република България/ е поканил Филии Ш. Р. /S. R. P./, роден на 21 март 2000 г., гражданин на Република Н., номер на паспорт: 11495915 на частно посещение в Република България за периода 15.07.2025г. - 15.10.2025г. или за период от 90 дни. Същата е депозирана пред административния орган - Завеждащия консулската служба към Посолството на Република България в И. - [населено място] за предоставяне на виза за краткосрочно пребиваване / виза - С/ на Ф. Ш. Р. за срока на поканата ведно със заявлението на последния за исканата виза. Към заявлението и поканата са представени всички изискуеми по закона документи, данни и изискана от административния орган информация. На 10.09.2025г. завеждащият Консулската служба при Посолството на Република България в И. - [населено място] издал Стандартен формуляр за отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза, с което е отказъл на Ф. Ш. Р. издаването на исканата от кандидата виза за краткосрочно пребиваване на основание чл. 10, ал. 1 т. 13 от формуляра за отказ, поради „основателни съмнения за намерението на кандидата да напусне територията на държавите членки преди изтичане на визата“.

Касае за заявление за издаване на виза за краткосрочно пребиваване по смисъла на чл. 9, ал. 2, т. 3 ЗЧРБ - виза тип "С". Данните по заявлението са, че оспорващият като гражданин на Н., е притежател на обикновен паспорт, и за него е необходима виза за краткосрочно пребиваване до 90 дни на територията на Република България - списъка Приложение I от Регламент (ЕС) 2018/1806. От 31 март 2024 г. Република България издава единни (шенгенски) визи, валидни за цялото Шенгенско пространство и която позволява на притежателят и да пътува в цялото Шенгенско пространство в съответствие с шенгенските правила (не повече от 90 дни в рамките на всеки 180-дневен период), независимо от проверките по вътрешните сухопътни граници. Идентично е предвиденото и в българското законодателство. Съгласно чл.8, ал.1 от Наредба за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим, виза за краткосрочно пребиваване с цел планирано пребиваване се издава на чужденец, който влиза в държавите членки и асоциираните към Шенген държави еднократно, двукратно или многократно, за общ

срок на пребиваване не повече от 90 дни в рамките на всеки 180-дневен период. А съгласно чл.5, т.2 от същата наредба, визата за краткосрочно пребиваване (виза вид "С"), която е единна виза съгласно чл. 2, т. 3 от Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския Парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година за създаване на Визов кодекс на Общността (Визов кодекс). Видно от чл.4, ал.1 от същата Наредба, гражданите на държавите, посочени в приложение 1 на Регламент (ЕС) 2018/1806 на Европейския парламент и на Съвета от 14 ноември 2018 г. (ОВ, L 303 от 28.11.2018 г., стр. 39) и регламентите за неговото изменение, влизат и пребивават или преминават транзит през територията на Република България с визи. Видно от приложението, Н. е посочен в същото и за влизане в страната на оспорващия е необходима виза.

При така установеното, съдът приема, допустимост на оспорването и правен интерес, изключението от посоченото по чл.10а, ал.4 ЗЧРБ не е приложимо.

Предвид изложеното, съдът дължи разглеждане на жалбата по същество.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Процесният отказ за издаване на виза, издаден от консулско длъжностно лице – Ц. Г. завеждащия Консулска служба към Посолството на Република България в И. - [населено място], е издаден на 10.09.2025 г. (датата на изпращането му на апликанта) и е постановен по покана декларация е рег. № 538800 - 1316 /19.05.2025г. на Звено Миграция - ОДМВР Д. и нотариална заверка на подписите с рег. № 1471 / 19.05.20205 г. на нотариус с рег. № 177 от Регистъра на нотариалната камара, от БусароТайби /гражданин на Република България/, с която е поканил Филии Ш. Р. /S. R. P./, роден на 21 март 2000 г., гражданин на Република Н., номер на паспорт: 11495915 на частно посещение в Република България за периода 15.07.2025г. - 15.10.2025г. или за период от 90 дни.

Процесният отказ представлява Приложение VI Стандартен формуляр за уведомление за основанията за отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза, образец към чл.32, т.1 от Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския Парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година за създаване на Визов кодекс на Общността (Визов кодекс). Процесното заявление за виза - стандартен формуляр, представлява Приложение I - хармонизиран образец на заявление за издаване на Ш. виза към същия регламент. Заявлението е представено по делото само на английски език.

Процесната виза тип "С" по смисъла на чл. 9а, ал.1, т.3 ЗЧРБ, е отказана на основание по т.13 от формуляра по образец, със следното съдържание: „основателни съмнения за намерението на кандидата да напусне територията на държавите членки преди изтичане на визата”.

За компетентността на ответника е представена Заповед № 95-00-26/16.01.2025г. на министъра, с която на основание чл.34 и чл.29а, ал.2 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим, и чл.5, ал.3 от Устройствения правилник на Министерството на външните работи, е възложено на ръководителите на дипломатическите и консулските представителства на РБ да определят длъжностни лица, които да съставят и връчват Приложение VI към чл.32, т.1 от Регламент (ЕО) № 810/2009г. - Визов кодекс на общността. В изпълнение на посоченото, със Заповед № 3 / 16.01.2025г. посланикът на Република България в Д.-И., е определил Ц. Г., завеждащ Консулска служба, да издава формуляри по образец Приложение 7 към чл. 34, ал.1 Наредбата за условията и реда за издаване на визи и визовия режим, която от своя страна в актуалната си редакция към датата на издаване на процесния отказ, препраща към основанията, посочени в чл. 32, т. 1 от Визовия кодекс и изисква съставянето на формуляр за отказа в два екземпляра съгласно приложение VI към чл. 32 от Визовия кодекс.

От всичко изложено следва, че процесният отказ е издаден от компетентен орган и при спазване на формалните изисквания за съдържанието му, издаден е по покана за издаване на виза тип. „С“ – Ш. виза, по образец.

Отказът е издаден в писмена форма, но не отговаря на изискванията на чл.59, ал. 2, т. 4 от АПК - не съдържа мотиви, въз основа на които е прието, че са налице основанията по чл.10, ал.1, т.13 от ЗЧРБ, което води и до материална незаконосъобразност на акта.

Съображенията за това следните:

Жалбоподателят Ф. Ш. Р. / S. R. P./, роден на 21 март 2000 г., гражданин на Република Н., номер на паспорт: 11495915, към момента на подаване на заявлението за издаване на виза и е подал заявление за издаване на виза тип „С“ по покана декларация е рег. № 538800 - 1316 /19.05.2025г. на Звено Миграция - ОДМВР Д. и нотариална заверка на подписите с рег. № 1471 / 19.05.20205 г. на нотариус с рег. № 177 от Регистъра на нотариалната камара, от БусароТайби /гражданин на Република България/, с която е поканил Филии Ш. Р. /S. R. P./, роден на 21 март 2000 г., гражданин на Република Н., номер на паспорт: 11495915 на частно посещение в Република България за периода 15.07.2025г. - 15.10.2025г. или за период от 90 дни.

Нормата на чл. 8 от ЗЧРБ предвижда, че чужденец може да влезе в Република България, ако притежава редовен документ за задгранично пътуване или друг заместващ го документ, както и виза, когато такава се изисква.

Съгласно чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ, визите се издават от дипломатическите и консулските представителства на Република България и следователно те отказват издаването на виза.

Редът за издаване на визи е регламентиран в Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим, приета с ПМС № 198 от 11.07.2011 г. /Обн. ДВ. бр.55 от 19 юли 2011г., изм. ДВ. бр.60 от 22 юли 2014г., изм. ДВ. бр.57 от 28 юли 2015г., изм. и доп. ДВ. бр.5 от 15 януари 2019г., изм. и доп. ДВ. бр.27 от 2 април 2019г., изм. и доп. ДВ. бр.62 от 27 юли 2021г., изм. ДВ. бр.36 от 13 май 2022г./.

Съгласно чл. 34, ал. 1 от Наредбата не се издава виза на чужденец, когато е налице едно от основанията, посочени в чл. 10 от Закона за чужденците в Република България. За отказа се съставя формуляр в два екземпляра по образец съгласно приложение № 7, който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от него длъжностно лице, а в случай на издаване на виза на границата - от ръководителя на органа по чл. 10, ал. 2 или от упълномощено от него длъжностно лице. Във формуляра се вписват мотивите, като се посочва основанието за отказа, без да се вписват съображения, засягащи интересите на националната сигурност и се удостоверява датата на връчване (изпращане) на заинтересуваното лице. Първият екземпляр се връчва или изпраща на кандидата, а вторият се прилага към заявлението за издаване на виза и придружаващите го документи.

В конкретния случай жалбоподателят е поискал издаване на виза за краткосрочно пребиваване в Република България, вид “С”, видно от заявлението и отбелязаното в постановения отказ.

Като правно основание за отказ на заявения вид виза е посочена нормата на чл.10, ал.1, т.13 от ЗЧРБ.

Съгласно цитираната норма на чл. 10, ал.1, т. 13 от ЗЧРБ, издаването на виза се отказва на чужденец, когато има основателни съмнения за намерението му да напусне територията на държавите членки преди изтичането на визата.

В съдържанието на формуляра няма вписани конкретни фактически основания, послужили на ответника за приложението на чл. 10, ал. 1, т.13 от ЗЧРБ. Такива не се съдържат в други документи от административната преписка, не се твърдят и не се доказват и в хода на съдебното производство. Настоящата инстанция не споделя изводите на административния орган, че съществуват основателни съмнения за намерението на жалбоподателя да напусне територията на държавите членки преди изтичането на визата. Към подаденото заявление са приложени

документи, доказващи целта и условията на планирания престой на Ф. Ш. Р., влизането и пребиваването му, адресът на пребиваване, лицето и адреса при който ще пребивава, сроковете на пребиваване, обезпечаване на разходите но време на престоя му в Република България. Посочените цел и условия са подкрепени с приложени документи, част от които са представени и с жалбата, включително доказателства, които опровергават извода на административния орган че е налице риск, а това е само недоказано предположение на органа, че Ф. Ш. Р., има намерение да напусне територията на държавите членки преди изтичането на визата, тъй като същият установява интереса и намерението си да се върне в страната по произход, а не е налице нито едно доказателство, което да оборва тезата на жалбоподателя.

Относно условията на пребиваване е следвало да се дадат указания и изискат доказателства, да се извърши проверка, след което административният орган да се произнесе със съответния акт.

Изложеното обосновава извод за пълна липса на мотиви за издаване на оспорения административен акт - отказ за издаване на виза вид "С" по отношение на Ф. Ш. Р.. Нарушението на изискванията за форма на акта е съществено, тъй като препятства както правото на защита на засегнатото от него лице, така и съдебния контрол за наличие на предвидените от материалния закон условия за отказ, поради което представлява самостоятелно основание за незаконосъобразност по чл.146, т.2 от АПК.

Липсата на мотиви съгласно т. 2 от Тълкувателно решение № 4 от 22.04.2004г. на ВАС по д. № ТР-4/2002 г., което е задължително за съдилищата на основание чл. 130, ал. 2 от ЗСВ във всички случаи е основание за отмяната на издадения административен акт.

Органът е постановил акта си без да изясни релевантните по делото факти и обстоятелства. Това е негово основно задължение, визирано в чл. 35 АПК. Нормата на чл. 35 АПК е процесуална гаранция с особено значение за правилното регулиране на материалното правоотношение, предмет на административното производство и съответно на постановления в резултат на неговото провеждане акт. Правилото административният акт да се издава след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая е гаранция, че актът ще бъде постановен след като органът установи всички релевантни юридически факти, а няма да го постанови на базата на неотнормирани факти. В случая това изискване не е спазено, не е извършена никаква проверка на целта и условията на пребиваване, а е прието, че има основателни съмнения за намерението му да напусне територията на държавите членки преди изтичането на визата, но тези твърдения не са доказани. Неспазването на изискването за провеждане на производство по изясняване на относимите факти и обстоятелства прави акта незаконосъобразен.

Отказът за издаване на виза вид „С“ на Ф. Ш. Р. е издаден и в противоречие с материалния закон, освен на чл. 10, ал. 1 , т. 13 от ЗЧРБ и в нарушение на установеното в чл. 21. нар. 1 от Регламент (НО) № 810/2009 на Европейския Парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година за създаване на Визов кодекс на Общността (Визов кодекс) при разглеждане на заявление за издаване на единна виза се проверява дали кандидатът изпълнява условията за влизане, посочени в член 5, параграф 1. букви а), в), г) и д) от Кодекса на шенгенските граници, като по-специално се преценява дали кандидатът представлява риск за незаконна имиграция или за сигурността на държавите-членки, както и дали възнамерява да напусне територията на държавите-членки преди изтичане на визата, за която кандидатства. Разглеждането на заявлението се основава главно на автентичността и надеждността на представените документи, както и на истинността и надеждността на направените от кандидата декларации (чл. 21, пар. 7 от Визовия кодекс).

Съгласно чл. 32, нар. 1, б. "б" от Визовия кодекс издаването на виза се отказва, ако са налице основателни съмнения относно автентичността на приложените документи, представени от кандидата, истинността на тяхното съдържание, надеждността на направените изявления или намерението му да напусне територията на държавите-членки преди изтичането на визата, за която кандидатства, което на основание чл. 142, ал. 2 от АПК също е от значение за спазването на материалния закон. Невъзможността да посети свой близък, който му изпраща покана, сериозно би нарушило негови права и закони интереси.

По изложените съображения се налага краен извод, че оспореният отказ за издаване на виза вид „С“ за краткострочно пребиваване е незаконосъобразен на основание чл. 146, т. 2, т. 3 и т. 4 от АПК, поради което следва да бъде отменен. Преписката следва да бъде върната на административния орган за ново произнасяне по Покана - декларация за частно посещение на чужденец в Република България с рег. № 538800 – 1316/ 19.05.2025 г. на Звено Миграция - ОДМВР Д. от БусароТайби /гражданин на Република България/, по отношение на Ф. Ш. Р. / S. R. P./, роден на 21 март 2000 г., гражданин на Република Н., номер на паспорт: 11495915.

При този изход на правния спор, на жалбоподателя се дължат разноски за адвокатско възнаграждение, но не в размер на 3000 лева, а в размер на 1000 лева, на основание чл. 8, ал. 3 от Наредбата за минималните възнаграждения.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София - град, I отделение, 54 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Ф. Ш. Р. / S. R. P./, роден на 21 март 2000 г., гражданин на Република Н., номер на паспорт: 11495915, чрез адв. Р. В. Ш. - САК, адрес на кантората в [населено място], бул. А. С.“ № 125-2, ет. 2, Отказ от 10.09.2025г. на Ц. Г. завеждащия Консулска служба към Посолството на Република България в И. - [населено място], за предоставяне на виза за краткострочно пребиваване „С“ на Ф. Ш. Р., на основание чл. 10, ал. 1, т. 13 от ЗЧРБ, по Покана - декларация за частно посещение на чужденец в Република България с рег. № 538800 – 1316/ 19.05.2025 г. на Звено Миграция - ОДМВР Д..

ИЗПРАЩА преписката на ответника, за ново произнасяне по Покана - декларация за частно посещение на чужденец в Република България с рег. № 538800 – 1316/ 19.05.2025 г. на Звено Миграция - ОДМВР Д. от БусароТайби /гражданин на Република България/, по отношение на Ф. Ш. Р. / S. R. P./, роден на 21 март 2000 г., гражданин на Република Н., номер на паспорт: 11495915.

ОСЪЖДА Министерство на външните работи да плати на Ф. Ш. Р. / S. R. P./, роден на 21 март 2000 г., гражданин на Република Н., номер на паспорт: 11495915, сума в размер на 1000 (хиляда) лева, представляваща адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14 - дневен срок от съобщението до страните.